

[Socialministeren.]

sikre Ensartethed, Orden og Planmæssighed ved det nye Systems Gennemførelse og til Lettelse for Centraladministrationen, men, som jeg allerede nævnte i Fjor, føler jeg mig overbevist om, at i hvert Fald Landstingets Flertal ikke er i saa høj Grad Tilhænger af at faa Orden i Sagerne, at man til dette Formaaels Opnaaelse vil oprette en ny Administration, og jeg har derfor opgivet at stille Forslag om denne i og for sig meget ønskelige Melleminstans til Afløsning af de 22 Amtmænd.

Om det sociale Udvalgs Forpligtelse til at inddrive Bidrag, notere eller anmelde modtagen Hjælp, om Samarbejdet med Kommunerne, om Kontrolregler o. s. v. skal jeg henvise til §§ 15, Stk. 6, 24, Nr. 4, 28, 53, 54, Stk. 4, 76, Stk. 1, 82, 199, 203, 205, Stk. 2 m. fl.

Det næste Kapitel, *Kapitel IV*, omhandler *Hjælpens Ydelse og Refusion samt Regnskabsvæsenet*, paa hvilke Omraader der ligeledes foreslaas gennemgribende Ændringer.

§§ 53—63 omhandler Opholdskommunens Forpligtelser, og adskillige af disse indviklede Regler er kun for forsørgelsesretlige Feinschmeckere, §§ 64—70 omhandler Statens, §§ 71—74 Amtets og §§ 75—78 Hovedreglerne om den mellemkommunale Refusion, hvortil føjes forskellige Bestemmelser i §§ 79—82.

Da jeg i Fjor gjorde Rede for det raadgivende Udvalgs Forslag til den nye Refusionsordning, som Regeringen tiltraadte, kun at man mente af økonomiske Grunde at burde gennemføre den i 2 Tempi, skal jeg her indskrænke mig til at erindre om, at Nyordningen jo gaar ud paa følgende Hovedændringer i det bestaaende: at Staten overtager Udgifterne vedrørende trængende sindssyge, aandsvage o. s. v. (Fattiglovens § 61), altsaa Abnormforsorgen, at Staten normalt refunderer $\frac{2}{3}$ af Hjælp til Udlændinge, $\frac{4}{7}$ af Hjælp til Enkebørn m. fl. og fuldt ud refunderer de forskellige Arter af Alimentationsbidrag samt Børneværnsudgifter for Børn, anbragte i Skolehjem m. fl., dog kun fra det 15de Aar, og endelig, at Staten fuldt ud refunderer Udgifterne vedrørende venerisk Sygdom samt ved den saakaldte offentlige eller

vederlagsfri Behandling. Alt dette er tidligere begrundet.

Efter at saaledes et relativt betydeligt Omraade i økonomisk Henseende er taget fra Kommunerne til Lettelse for disse, skal Kommunerne i øvrigt afholde Restudgifterne, hvoraf Opholdskommunen normalt bærer $\frac{1}{3}$ — mod nu $\frac{1}{4}$ —, medens de resterende $\frac{2}{3}$ — nu $\frac{3}{4}$ — altsaa ikke skal refunderes af Forsørgelseskommunerne, som jo er forsvundet, men lignes paa et Refusionsforbund, omfattende samtlige Landets Kommuner, idet Udgifterne fordeles mellem disse med $\frac{1}{3}$ efter Indbyggerantal, $\frac{1}{3}$ efter Indkomst og $\frac{1}{3}$ efter Grundværdi med Tillæg af $\frac{3}{4}$ af den skattepligtige Ejendoms skyldværdi, en Ordning, der lyder meget indviklet, men som i Virkeligheden er meget let at administrere, jfr. nærmere §§ 75—78, samt de midlertidige Bestemmelser, der tilsigter at mildne Overgangen for de Kommuner, der vil faa øgede Udgifter, §§ 79 og 345.

Om hele denne Nyordnings Begrundelse maa jeg henvise til det raadgivende Udvalgs Betænkning, Bilag 1 a, Side 230—31. Jeg haaber med det første at kunne tilstille det senere nedsatte Udvalg Statistisk Departements endelige Beregninger over det nye Refusionssystem's Virkninger for hver enkelt Kommune i Landet; saa vidt jeg kan se af de rent foreløbige Tal, vil Ordningen betyde en væsentlig Lettelse for selve København samt for næsten alle de fattige jyske Landkommuner med Undtagelse af Ribe Amt og Sønderjylland, hvilket sidste Sted Forholdene ligger noget anderledes end i det øvrige Land, medens der vil blive Tale om større Udgifter for Frederiksberg, Gentofte, de velstillede Udflytterkommuner, Fyn og Lolland-Falster samt Sønderjylland, men disse større Udgifter lettes gennem Statstilskuddet og forsvinder, naar Staten overtager eller refunderer de fornævnte Udgifter til Abnormforsorg, Alimentationsbidrag m. v. I øvrigt vender jeg tilbage til den samlede Udgiftsfordeling til Slut.

Lovens 2det Afsnit, *Kapitel V—XIV*, omhandler *det nye Børneværn*. Det offentlige Børneværn omfatter 1) Tilsyn med Børn (Plejetilsynet) (Kapitel VII), 2) den forebyggende Børneforsorg (Kapitel VIII)